Urmakare och Juvelerare

Lämna ej eder klocka till lagning, förrän Ni får tag i fackmännen-urmakare. Vi reparera alla slags klockor och juvelerarsaker och garantera vårt arbete på år, och vi taga den lägsta betalningen i staden. Jag är säker, att ni blir vår kund, om ni endast en gång försöker oss. Vi sälja klockor och juvelerarsaker till de lägsta priser. Ni kan ej få klockor så billigt som hos oss. Om ni bor på landet och ni har svårt att få eder klocka lagad, sänd den till oss med post, och vi skola reparera klockan och sända den tillbaka per post. Och vi skola taga den lägsta möjliga pris. — Försök oss!

EDER EXPERT URMAKARE
H. GLOWATZ
234 Logan Ave., Winnipeg, Man.
(Hörnet Logan och King.)

25 CENTS

Klipp ut detta och sänd det med 25 Cents frimärken eller silver, så vill jag sända er

QVINNAN OCH HEMMET
med två bilagor,
Mönstertidning och Vårt Bibliotek, portofritt i sex månader, om ni ej nu är prenumerant, det är halva priset.

QVINNAN OCH HEMMET är den enda illustrerade kvinnotidskrift på vårt språk i Amerika.

Drag nytta av detta speciella tillbud nu och insänd strax.

Tillskriv MRS. IDA HANSEN,
Qvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Ia.

ECZEMA SPECIFIC

botar fullständigt eksem, salt Rehum, barbers itch, revorm, gamla sår, brand och kylsår, rfost bits, black heads, förgiftningar från ogräs eller färger och många andra hudsjukdomar. Min skabbsarva botar skabb, klåda,fnask, seven years eller prairie itch på några dagar. Har botat tusentals personer på de senaste 25 åren. Sänd per post för $2.00, 2 askar för $3.75.

S. ALMKLOV, skandinavisk apotekare
Box S. Cooperstown, - N. Dakota.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ANGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

DOKTORS

Kontorstid: 10—12; 3—4; 7—8
SVENSK LÄKARE
DR. S. C. PETERSON
Physicion and Surgeon
Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur BLDG., Winnipeg
Tel.: Kontor M. 4782. Bostad G. 2735

DOKTOR
G. W. McINTOSH
Physician & Surgeon.
Specialist på kvinnosjukdomar
Kontor: 211 Curry Bldg. Mitt emot postkontoret. Tel. Main 3834.
Bank of Nova Scotia Bldg., Elmwood. Tel. St. John 1505.

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef: Garry 321 — Garry 763

STANDARD GARAGE
W. J. TERRY, Ägare.
Saskatoon, Saskatchewan
Stort lager av oljor, automobilringar och andra tillbehör.
Oxy-acetylen svetsning och all slags reparation utföres. Gamla automobiler köpas och säljas. 236 23rd St. E., Saskatoon, Sask.

G. H. McKAGUE and SONS
Berättigade balsamerare och begravningsentreprenörer.
Den bästa automobilstation i staden.
Om ni behöver våra tjänster telefonera 4879 — dag eller natt. Eller tillskriv oss.
236 3rd Ave., South
Saskatoon, Sask.

SKANDINAVISK ADVOKAT
Tel.: Kontor, Main 845
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
Speciellt uppmärksammas postordera UR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747, Edmonton, Alta.

140 MINIATYR DIAGRAM

av Quilt, Sofa o. Pin Cushion mönster blott 5c; eller ges FRITT med ett $1.00 sortiment av våra siden-, eller sammet-, eller bomullsstycken för "Crazy Patchwork".
PEOPLE'S SPECIALTIES CO., Dept. 15, P.O. Box 1836.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1686
WINNIPEG, — — MAN.

BANKIRENS TESTAMENTE

Av A. M. BARBOUR

(Forts. fr. föreg. n:r.)

XXVI.

Det stumma vittnet.

Ett svagt buller lät sig förnimmas. Därpå hördes steg av män, som buro en tung börda. Omedelbart därefter syntes sex rättstjänare, som skredo långsamt fram med en bår, på vilken stod en likkista; efter följde Merrick och den för åhörarne i rättssalen bekante skrivaren hos den engelska advokaten. Han var nu kriminalpolisens i London uniform.

Under andlös tystnad nedsattes båren framför domarebordet, varpå mr Sutherland, gripen av ögonblickets allvar, med högtidlig röst och ånyo vänd till överdomaren tog åter till orda:

"Jag ber ers nåd nu ytterligare tillåta, att locket på kistan avtages och att advokaten William Whitney framkallas att vid kistan avlägga vittnesmål."

Framställningen bifölls, och kistans lock avtoga.

Långsamt och nuder synbar ansträngning att bemästra sin rörelse, steg mr Whitney fram till båren. Då han blickade ned i kistan bleknade han och for ofrivilligt ett steg tillbaka med ett halvkväft utrop:

"Gud i himmelen! — Hugh Mainwaring!"

Därpå stod han där orörlig med sammanknäppta händer och blicken stelt fästad på den dödes ansikte.

Åhörarne i rättssalen hade nu gripits av en rörelse, som icke stod att dämpa. Höga skrik och utrop av förfäran förnummos. Kvinnor svimmade och måste bäras ut. För en stund voro förhandlingarne fullständigt avbrutna.

Då slutligen lugn och ordning åter inträtt, sade Sutherland till mr Whitney:

"Ni igenkänner alltså den döde som Hugh Mainwaring."

"Ja."

"Men det var också ni, som på morgonen den 8 juli konstaterade det då anträffade likets identitet."

"Visserligen. En märkvärdig, för mig alldeles oförklarlig likhet måste då ha bedragit mig ty det här är utan tvivel Hugh Mainwarings lik."

"Är det något särskilt kännetecken som utgör stöd för er övertygelse?"

"Ja. Hugh Mainwaring hade över högra tinningen ett födelsemärke, närmast liknande ett litet ärr, som drog sig uppåt håret. Detta var inte alltid så synligt, men för var och en som visste om det kunde det när som helst upptäckas. Just detta ställe hade svärtats av skottet, och upprörd som jag var, kom jag inte att tänka på detta lilla märke. Men då jag nu ser det för mina ögon, är jag fullt och fast övertygad om att den döde i livet varit den verklige Hugh Mainwaring."

"Jag måste nu be mr Ralph Mainwaring också se på liket," yrkade mr Sutherland.

Den nämnde reste sig. En nervös ryckning for över hans ansikte. Framkommen till kistan stod han som förstenad ur stånd att röra sig eller tala. På den till honom riktade frågan: "Känner ni den döde?" kunde han blott svara med ett sakta stönande, och liksom till sig själv mumlade han:

"Det är han. Det var just kännetecknet mellan dem."

"Vad menar ni med det?"

Ralph vände sig bort från kistan och såg ut i rummet; därpå svarade han med ett djupt andetag:

— Födelsemärket — det var igenkänningstecknet; på det kändes tvillingbröderna i när som gossar."

"Ni menar de båda bröderna Hugh och Harold?"

"Ja."

"Och denne är alltså Hugh?"

"Så är det. Men då" — Ralphs utseende undergick plötsligt en förändring" — men då måste ju — ha.... min Gud, nej nej — hur skulle det vara möjligt?"

Han förde handen till huvudet och började vackla. Whitney skyndade fram och förde honom åter till hans plats. På några minuter tycktes Ralph Mainwaring ha blivit många år äldre.

Ytterligare några andra av Hugh Mainwarings intimaste bekanta uppropades och kunde likaledes identifiera honom. Därpå tog mr Sutherland åter till orda:

"Herrar jurymän," började han med fullt återvunnet lugn, "innan jag förebringar ytterligare bevis, måste jag, för att de skola bättre förstås, avge en förklaring."

Kort efter processens början fingo vi visshet om att Hugh Mainwaring, det förmenta offret för dramat på Oakhill, ännu var i livet och att han alltså måste vara den, som mördat honom, som vi antogo vara Hugh Mainwaring. Vi beslöto då att, kosta vad det ville, bemäktiga oss hans person. Det lyckades den av oss anställda detektiven att spåra upp honom. Men i det ögonblick, då han skulle fasttagas, tillfogade han sig ett skottsår, som, trots alla bemödanden av två tillkallade läkare efter tre dagar ändade hans liv. Lyckligtvis var denna tid tillräcklig för att av honom få en utförlig bekännelse, sedan de av oss oförtövat utsände mr Barton och dr Montague ankommit till hans dödsbädd. För dem och i närvaro av flera vittnen, som äro här närvarande, dikterade han följande, som nu kommer att upplästas.

Dr Montague trädde nu fram till kistan och läste:

"På min dödsbädd avlägger jag, Hugh Mainwaring, frivilligt följande bekännelse för att lindra mina själskval och för att de sista timmarne av mitt liv åtminstone i någon mån gottgöra det onda, som mitt omättliga penningbegär och min gränslösa ärelystnad föriett mig att begå.

Jag måste gå långt tillbaka i tiden. Min broder Harold och jag voro tvillingar och varandra så märkvärdigt lika i ansiktsdrag och figur, att till och med våra föräldrar allt som oftast förväxlade oss. Men så lika vi voro till det yttre, så olika voro vi till karaktären. Det var blott det häftiga temperamentet och det otämda egensinnet, som vi hade gemensamt. Harold var ädel, högsinnad, förtroendefull, osjälvisk och ofta böjd för slöseri. Han hade inga låga böjelser och brydde sig icke om rikedom. Jag däremot brann av ärelystnad och satte rikedomens makt högre än allt annat. Detta grunddrag i min karaktär gjorde sig gällande redan i mina gossår och utvecklade sig till hemlig avund mot min broder, då jag vid mognare år kom till insikt om hans företrädesrätt som den förstföddé. Denna avund växte snart till bittert groll, och den tanken, att han blott vore några timmar äldre och dock skulle komma i besittning av det som jag så varmt efterträdde, borrade sig som en tagg i mitt hjärta.

Men om denna sinnesstämning, som efter hand växte till hat, visste varken han eller någon annan det ringaste, till dess en dag en kvinna, kall, men bedårande vacker, ställde sig mellan oss. Från denna stund voro vi ursinniga rivaler. Jag var förtrollad till galenskap av denna förföriska kvinnas tjusningskraft, men min bror å sin sida besjälades av en ren och uppriktig, till varje offer färdig kärlek. Då nu min far fick kännedom om orsaken till denna splittring mellan oss och hotade att göra den av oss arvlös, som på allvar tänkte på en förbindelse med denna kvinna, då tvekade jag icke ett ögonblick längre, medan min bror offrade sin förstfödslorätt för sin kärlek. Han gifte sig med den ifrågavarande damen och min far satte sin hotelse i verket, i det han i sitt testamente gjorde mig till sin universalarvinge. Jag kände mig alltså som den blivande ägaren till det stora godset med allt vad därtill hörde. Men fyra år senare återkallade min far kort före sin död helt plötsligt detta testamente och upprättade ett nytt, vari han helt och hållet återinsatte min bror i hans rättigheter. Detta kom för mig icke alldeles oväntat, ty ehuruväl min brors namn aldrig fick nämnas, hade jag dock länge märkt att min far ständigt tänkte på honom. Jag hade till och med en dag påträffat honom med tårar i ögonen framför Harolds porträtt. Detta beredde mig obehag, men jag fäste dock icke någon större betydelse därvid. Först då min far natten före sin död begärde en notarie skulle eftersändas, förstod jag vad som stod på spel för mig. Jag förmådde knappast lägga band på min vrede. Jag försökte övertala den döende, som ännu var vid sina sinnens fulla bruk, att avstå; men han vidhöll sin begäran. Då mutade jag kusken. I enlighet med min föreskrift återvände han utan någon notarie och med det budet att denne vore bortrest. Då min far icke ville nöja sig därmed, skickade jag efter Hobson, en fattig vinkeladvokat, som jag trodde mig kunna göra till mitt verktyg. Han kom, och jag avslöt med denne ärkeskurk ett avtal utan att ana att jag därmed grävde en grop för mig själv. Testamentet uppsattes och undertecknades av min far samt bevittnades av Hobson och en närvarande vän till familjen, Alexander Butler. Nästan omedelbart efter det testamentet blivit färdigt, dog min far, och Hobson, som för syns skull medtagit dokumentet, utlämnade det till mig följande dag för några hundra pund. Nu andades jag åter; fria händer för utförandet av mina planer fick jag dock först då det andra vittnet, Butler, några veckor senare avled i Skottland.

Min bror befann sig vid denna tid i Australien, men i vilken trakt av denna kontinent, visste jag icke. Jag gjorde dock icke något försök att skaffa mig visshet därom. Mitt tekymmer var endast att han på något sätt, jag kunde dock icke tänka mig hur, skulle få kännedom om det senaste testamentet och komma tillbaka för att göra sina anspråk gällande. Jag sålde därför, så fort sig göra lät, alla fastigheter och flyttade över till Amerika.

Vad de följande åren vidkommer, är det onödigt att ingå i detaljer. Min rikedom växte och därmed även mitt anseende och min makt; jag fick med ett ord allt vad jag eftertraktat, men jag kände mig aldrig lycklig. Icke ens då underrättelsen kom, att min broder funnit döden på sjön och jag därmed såg mig tryggad i min besittning, kände jag mig lugn, ty Hobson hade mot mig börjat en systematisk utpressning, som med varje gång steg i anspråk. Och icke nog därmed; han gav även den kvinna, som ödelagt min brors liv, en vink om min hemlighet och lämnade mig därmed i hennes våld. Emellertid behöll jag hela tiden det ödesdigra testamentet kvar. Till och med sedan jag fått underrättelsen om min brors död var det som en feg fruktan hållit mig tillbaka från att förstöra det. Jag tänkte göra det först då jag upprättat mitt eget testamente, och jag skulle utan tvivel också ha gjort det, om icke en förfärlig händelse inträffat. Denna står som med glödande järn inbränd i mitt minne. Efter denna tilldragelse — eller med andra ord sedan natten till den 7 juli — har jag varit fredlös som ett jagat villebråd. Den dag, då jag satte upp mitt testamente för att följande dag fira min födelsedag och högtidligen förklara min kusin Ralphs son för min arvinge, hade jag haft att utstå obehag av flerahanda slag. I betryckt sinnesstämning drog jag mig kort efter kl. 11 på kvällen tillbaka till biblioteksrummet. Där uppsökte mig snart mrs La Grange och ställde till ett stormigt uppträde för testamentets skull, varvid hon, liksom vid föregående tillfällen, genom hotelser ville tvinga mig att ingå äktenskap med henne, och på samma gång göra vår son till den legitime arvingen. Jag gick icke in på någonting, och hon lämnade mig uppbragt till det yttersta. Strax efter henne kom min privatsekreterare, som jag anmodat infinna sig för överläggning om vissa förberedelser. Dessa saker voro snart arhandlade, och då han gått, försjönk jag i dystra tankar. Plötsligt hördes en röst, som ropade mig vid namn, en röst, som tycktes mig komma från det förflutna, som just då sysselsatte mina tankar. Förskräckt sprang jag upp och fick framför mig se en man, som obemärkt måste ha kommit från tornrummet. Han var av min längd och figur, med krusigt svart hår och kraftiga mustascher; hans ansikte kunde jag dock icke urskilja, ty han höll sig i skuggan. Innan jag i min överraskning hann få fram ett ord, började han i hänfull ton:

"Herrn till Oakhill tycks vara mycket nedslagen kvällen före den dubbla fest han tänker fira."

Jag kom då att tänka på, att på eftermiddagen en främling frågat efter mig, och därvid som min sekreterare omtalat, ådagalagt en förvånande kännedom om vad som var ämnat att ske följande dag.

"Jag tror visst ni sökt mig förut i dag och då erhållit besked," svarade jag barskt. "Det förvånar mig i högsta grad att ni vid denna timme blivit insläppt, och jag skall genast draga försorg om att ni blir ledsagad ut."

Jag närmade mig därvid klockan för att ringa, men han stängde vägen för mig med ett raskt språng och höjde sin revolver.

"Ingen överilning jag ber!" sade han skarpt. "Ni måste ge er till tåls, till dess jag talat slut med er."

Jag stod som fastvuxen och stirrade på honom. Hans nu av ljuset belysta drag föreföllo mig i viss mån bekanta, men jag var dock övertygad att det berodde på någon hemsk synvilla. Hans ögon glödde som eldkol, hans röst lät som ett vilddjurs rytande, men hemskare än allt annat var hans leende. Detta skrämde mig tio gånger mer än den mot mig riktade revolvermynningen. Jag lyckades dock bibehålla mitt lugn och svarade:

"Vad skall detta betyda? Ni intränger beväpnad till mig?"

"Äh, jag visste allt för väl vem jag hade att göra med," svarade han hänfullt. "Ni skulle nog inte — han sänkte nu revolvern — ha valt ett sådant vapen; ni skulle hellre velat ge en stöt bakifrån i mörkret, det skulle bättre ha överensstämt med er karaktär."

"Herre! ni måtte vara galen!" utfor jag. "Vad är er mening att på detta sätt skymfa mig? Vad vill ni här?"

"Vad min mening är?" svarade han med sitt hemska leende. "Jo, mr Hugh Mainwaring — det skall ni nog förstå, då jag hos er väcker en del minnen till liv — ni står nu i begrepp att inträda i ert femtionde år, och jag skall därför tillåta mig att kasta en blick tillbaka på de sista tjugufem åren av ert liv. Kanske framträder då för er inre syn en gammal, döende man, som ni bedrog, i det ni underlät att bringa hans sista vilja till utförande, och kanske uppstår också i er svarta själ bilden av en annan man, som ni bestal, först på hans husliga lycka och sedan även på hans arv. Hm — mins ni?"

I detta ögonblick trodde jag att jag hade framför mig en hantlangare till Hobson, som denne skickat på mig för att utpressa pengar av mig. Ursinnig av vrede skrek jag åt honom:

"Människa, er fräckhet går sannerligen över alla gränser! Vem är ni? Och vad vill ni här?"

"Vem jag är? och vad jag vill?" svarade han långsamt och med en röst, som kom blodet att stelna i mina ådror. "Nå, det är snart sagt. Jag är Harold Skott Mainwaring, och jag har kommit för att återfordra vad som är mitt och du i din broderliga kärlek bedragit mig på! Förstår du?"

"Ni är en lögnare, en bedragare! skrek jag alldeles utom mig. Och om ni inte — — "

"Åhå!" väste han med gnistrande ögon och rätade upp sig till sin fulla längd, "hur kan en sådan tjuv som du våga använda uttryck om mig, som du ensam förtjänar? Du har mig ensam att tacka för att du inte längesedan sitter i fängelse som en förbrytare. Är det jag som är bedragare? Döm själv?"

Med en hastig rörelse avlägsnade han det krusiga håret och mustascherna, och som en trogen avbild av mig själv stod han där framför mig. Målös stirrade jag på honom; det gick runt för mig. Som i en dröm hörde jag honom säga:

"Nåväl? Vem av oss båda är det som är bedragaren?"

Vid desa ord återfick jag fattningen. Jag förstod nu att en försoning var enda räddningen för mig. Jag sade därför mildrande: (Forts.)

TSARENS MÖRDARES SLUT

I en artikel i den ryska tidningen Pravda skildras på ett ingående sätt processen mot tsarens mördare. Folkets Dagblad Politiken meddelar följande om processen:

Den revolutionära domstolen under ledning av Matveyer har i två dagar behandlat den rättssak, som anlagts med anledning av mordet på tsaren, hans familj och en del av hans följe. Vid tillfället hade sammanlagt elva personer blivit dräpta.

Tjugoåtta personer stodo tilltalade. Tre av dem, Gruzinov, Yakhontov och Mahjutin voro medlemmar av sovjet i Jekaterinburg. Bland de tilltalade voro även två kvinnor. Alla de övriga tilhörde vakten.

Genom vidlyftiga förhör med vittnen och tilltalade bildade rätten sig en fullständig bild av mordscenen. Tsaren och hans sällskap hade blivit skjutna. Yakhontov, mot vilken anklagelserna huvudsakligen voro riktade, erkände, att mordet på extsarens familj var organiserat av honom för att misskreditera sovjetsystemet till fördel för hans parti, det socialrevolutionära. Enligt vad Yakhontov förklarade hade man även gjort ett försök att mörda tsaren, medan han uppehöll sig i Tobolsk, men vaktmanskapets påpasslighet förhindrade planens utförande. I Jekaterinburg hade man bättre tur. Under den förvirring som uppstått inom sovjet i staden på grund av tjeckoslovakernas anmarsch, passade Yakhontov på att i egenskap av förman i den extraordinära kommissionen ge order om att skjuta den kejserliga familjen och dess följe. Yakhontov meddelade, att han var närvarande vid exekutionen, och tog även ansvaret helt och hållet på sig, men frånsade sig all skuld i de plundringar som följde efter morden. Enligt vad Yakhontov vidare meddelade skulle tsarens sista ord ha varit: "Mitt folk skall förbanna dem, som äro skulden till min död."

De andra åtalade, däribland Gruzinov och Mahjutin, förklarade att de icke hade någon aning om Yakhontovs förrädiska dubbelspel. De hade blott utfört hans befallningar. Sedan åklagaren och Yakhontovs defensor haft ordet, föll utslaget, som löd på att Yakhontov såsom skyldig till mord dömdes att skjutas. Gruzinov, Mahjutin, Aprazina, Mironovs och nio rödgardister förklarades skyldiga till plundring av offren och dömdes likaledes till döden. De övriga anklagade frikändes. Domarna gingo i verkställighet redan följande dag.

Filosofen från Agrigentum.

Romain Rolland: Empedokles av Agrigentum och hatets tidsålder.

Med guldring i det långa håret och en lagerkrans på hjässan, eskorterad av unga slavar, hög och värdig som en furste, så skred den förnäme Empedokles en gång genom gatorna i Agrigentum. En konung och mera än en konung, en vandrande filosof, en undergörare, skicklig i magiska besvärjelser, en läkare och ingenjör, som kämpar med pesten, dränar trakten kring Selinus och skyddar Agrigentum mot nordanvindarna, en talare, vars förnäma börd inte hindrar honom att föra folkets talan. Legenden har spunnit omkring honom, den berättar hur han uppväckte kvinnor från de döda och med sin trollkraft hindrade unga män från att bli mördare — naturligtvis kan han inte dö som en av de vanliga, han slutar i Etnas krater. Den sista legenden har en inre sanning, som är lika god som krönikans, han är en eldande, och hör hemma i elden, han kan inte dö i en brunn som den vise Thales.

Romantikerna ha alltid svärmat för denna sicilianska övermänniska och älskat att stiga i hans bronssandal, Hölderlin har skrivit ett drama om honom, som stannat i fragmentet, också Nietzsche har velat skriva om honom. När Romain Rolland nu skrivit ett litet häfte om honom, är det knappast den mytiska halvguden i Hellas' romantiska glans som lockat honom — han har i fragmenten av Empedokles' filosofiska dikter funnit ett ord som han anser att tiden behöver. Världshändelserna ha farit hårt fram med Romain Rollands tro på människan, i skärvorna av Empedokles' diktarverk har Rolland samlat skärvorna av sin egen tro.

Två makter, hatet och kärleken, kämpa om herraväldet över elementen, sådan är Empedokles' filosofiska tro. Häftigt rasar kampen, det blir ett vildigt världsdrama i fyra akter, som ständigt upprepas, regelbundet som andedräkten: två perioder av fullhet: hatets och kärlekens välde, två perioder av övergång: från hat till kärlek och från kärlek till hat. Med kanondundret från Reims och Padua i sina öron frågar Romain Rolland nu sig om denna fasans tid vi uppleva inte är just denna hatets tidsålder som Empedokles talar om. Och med Empedokles tröstar han sig med att hatet inte kan härska evigt, att efter hatet en gång kommer kärleken.

Men efter kärlekens välde skall åter hatets komma, hur fjärran är han inte från den populära utvecklingsoptimismen med dess naiva tro på den tid som ännu inte är. Obeveklig härskar i den vida etern omskiftningarnas stora lag, den höga Dike, vi måste av grekerna lära oss resignationens höga vishet, enarestesis. Evig är människosjälens längtan efter kärleken och friden, men när hon tror sig vid målet finner hon bara att målet inte finns, hon måste falla tilbaka och börja på nytt. Men hon får inte förtvivla, hon måste trots allt bejaka, hon måste lära sig denna amor fati, som Empedokles och de stora grekerna förkunnade, ruset över den kosmiska cykelns orubbliga ordning. Romain Rolland har i Empedokles mött en av det stora brödraskapet, en av männen med det heroiska hjärtat, en av de trots allt bejakande — vad filosofen från Agrigentum en gång förkunnade i gamla blodstider är ännu lika aktuellt i det senaste världskrigets tid.

FORTSATT KAMP.

Den berömde amerikanske författaren Robert Louis Stevenson skrev: "Under fjorton år har jag icke haft en enda dags verklig hälsa. Jag har vaknat sjuk och gått till sängs utträkad; och jag har utfört mitt arbete utan att svikta." Många lidande kämpa på ett liknande sätt, men i många fall kunde deras tillstånd förbättras, om de endast kände till Triner's American Elixir of Bitter Wine. Detta botemedel undanskaffar orsaken till många pinande svårigheter genom att rena inälvorna grundligt, hjälpande matsmältningen och återställer en hälsosam aptit. Eder apotekare eller medicinhandlande har Triner's botemedel på lager. Försök även Triner's Angelica Bitter Tonic, särskilt vid tillfrisknandet. Och i fall av förkylning och hosta tag genast Triner's Cough Sedative! Har ni hört om Triner's Antiputrin, som ej har någon jämlike såsom gurgelmedel, munreningsmedel och sårrenare? — **Joseph Triner Company, 1333—43 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.**

Natt- och dagbud besvaras skyndsamt

Kontorstimmar: 9—12 Söndagar
2—6 9—12
7—9 2—6

DR. B. GERZABEK,
Medlem av "The Royal College of Surgeons", England; licentiat av "The Royal College of Physicians", London, England; f. d. assisterande läkare och kirurg i Wien, Prag, Berlin, Gracon och andra hospital.

Dr. B. Gerzabeks Privata Hospital.

För vård och vetenskaplig behandling av lungröta, hjärt-, mag-, inälvs- och njuråkommor; urin-, hud- och nervsjukdomar; kvinnors, barns, och ålderdomskrämpor etc.

X-RAY (Röntgenstrålar) rum, utrustat med alla de senaste apparaterna både för "screening", stereoskopiskt arbete och tagandet av fotografier från invärtes organ.

OPERATIONSRUM med de mest tidsenliga apparater för små och stora operationer.

PATIENTERS SJUKRUM, alla av gillad modärn hospitalskonstruktion, rymliga, väl ventilerade och med en uppmuntrande anblick.

LABORATORIUM OCH APOTEK försett med alla inländska och importerade nya materialer av bästa och renaste slag, från vilka medikamenter sammansättas av doktorn själv.

DR. B. GERZABEK
415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Telefon: St. John 474.

JEFFREY

ICKE I MORGON eller NÄSTA VECKA UTAN I DAG.

"Vad du kan göra i dag, uppskjut icke till i morgon", är en allmän och accepterad maxim i affärsvärlden, och de som icke göra det, lämnas snart efter i kapplöpningen.

Tiden att vårda edra tänder är nu, icke senare. Varje dags försummelse gör det värre. Anfrätning på tänder stannar icke, förrän den stoppas av tandläkare. Och en anfrätt tand sprider sjukan till andra delar av kroppen.

BESÖK MIG GENAST.
DR. C. C. JEFFREY
"Den omsorgsfulle tandläkaren"
Hörnet Logan Ave. och Main Street.

För den Bästa Behandling

samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh.

Dr. Leigh har gjort Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar till specialitet och har under sin 20-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud- och Blod-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Uringångarne och andra organ. Sant sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. Ni kan litа på redbar och skicklig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt. Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna draga nytta af min hjälp. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas överallt. Rådfrågning, personligen, genom bref eller fråglista, är alldeles kostnadsfritt.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, och deras följdes samt äktenskapet, etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista, sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till

DR L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Kontorstid: Hvardagar 10-4; Söndagar 10-1. Måndags-, Onsdags- och Lördagsaftnar till 8.

SVERIGE-NYHETER

(Forts. fr. Sid. 6.)

VÄSTMANLAND.

Dödsfall. F. kronofogden i Lindes fögderi August Nylén har avlidit i Leksand 75 år gammal.

Biskopvalet i Västerås utvisar enligt senast hitkomna uppgifter, att domprosten Fåhraeus erhållit högsta röstetal, närmast följd av professor Billing, kyrkoherde Ihrmark, Norrbäcke, professorerna Rodhe och Stawe samt kontraktprosten Ekström i Falun.

Den vackraste skogen i Redväg finnes å Vålereds egendom i Kylingared egoområde. Här träffas ett ståtligt skogsbestånd med träd av imponerande storlek. Försålda som master betinga dessa under nuvanrande höga priser ända upp till 500 kr. pr styck! Av vindfälle och vrakved har innevarande vinter fsamställde träkol i avsevärda mängder i gårdens skogar.

Leckö slotts restaurering. Med anledning av den inom riksdagens Andra kammare väckta motionen med begäran om utredning rörande restaurering av Leckö slott, meddelar byggnadsstyrelsen att dylik utredning i sammanhang med undersökning om byggnadens brukbarhet efter iståndsättandet inom den närmaste tiden kommer att föranstaltas av styrelsen.

ÅNGERMANLAND.

Till kontrollör vid maltdryckstillverkningen inom länet har länsstyrelsen den 1 april förordnat majoren C. M. Tottie.

Ramzeliusaffären. J. O. har införd rätt yttrande från Härnösands domkapitel med anledning av den bekanta anmälan rörande kyrkoherdevalet i Nordingrå och vittnesförhöret vid rådhusrätten i Hudiksvall.

Välsamt prisfall på getter. Under de senaste krisåren ha goda getter i norra Ångermanland varit uppe i priser av 100 a 125 kr. pr st. Nu meddelas att vid en auktion i dagarna i Arnäs såldes goda getter till så låga priser som 16 a 17 kr. pr styck.

ÖSTERGÖTLAND.

Laxarby kommunalfullmäktige ha till ordförande utsett kamrer D. G. Sandegren.

Inbrottsstöld förövades natten till den 1 april i Regna kooperativa handelsaffär, varvid manufakturvaror för cirka 4,000 kronors värde tillgrepos. Polisen har inget spår efter tjuvarna.

Vid en motorcykelolycka i Norrköping på palmsöndagen skadades svårt verkmästar A. Ljungqvist, som bl. a. fick sitt ena ben avbrutet, samt fru Jenny Carlsten, som ådrog sig skador i huvudet och ryggen.

Den för otuktsbrott mot en 9-årig flicka häktade drängen Algot Lundbom från Rånö har den sista mars dömts till 4 års straffarbete. Ls fader, som även varit häktat, dömdes för sedlighetssårande handling till 1 månads fängelse.

Brand i Mjölby. En förhärjande eldsvåda uppstod den 19 mars i mangårdsbyggnaden å Höstadts skattegård, tillhörande lantbrukaren A. Olsson. Elden spred sig hastigt och vid 6-tiden var byggnaden nedbrunnen. Därjämte antändes och nedbrann en flygelbyggnad på gården. Ägaren torde göra en förlust av mellan 15,000 och 20,000 kr.

ÖLAND.

Kustbevakningen på sydöstra öland har funnit två livbojar, märkta med "Argo" samt akterflaggstången jämte en del andra smärre delar från den förolyckade Neptunbolagets ångare "Argo."

Tattare ha på senaste tiden allt mera börjat hemsöka öland. Så t. ex. omtalas från Algutsboda att ett 40-tal tattare slagit läger där i förra månaden. Dessa ha på en del ställen t. o. m. lyckats köpa sig hus och därefter slagit sig samman i stora flockar.

VAD HAN VÄNTADE PÅ.

Den intresserade turisten samtalade med en äldre trovärdig man, som sittande på en stubbe, beredvilligt gav honom alla äskade upplysningar.

— Nå, hur har ni det? frågade den intresserade turisten, och vad håller ni på med?

Den gamle mannen svarade: — Jo, det hankar och går. Jag hade några träd att fälla, men så kom cyklonen och skar bort dem och besparade mig besväret.

— Nå, men det var styvt, sade den intresserade turisten.

— Skulle tro det! Och sedan kom blixten och satte eld på buskskogen, så att jag slapp bränna bort den.

— Det var märkvärdigt, sade den intresserade turisten. Och vad gör ni nu?

— Jag sitter och väntar på en jordbävning, som skall komma och skaka upp potatisen åt mig ur jorden.

Den intresserade turisten kastade en snabb blick på den gamle mannen och gick djupt begrundande därifrån.